

ת"פ 73756/12/20 - מדינת ישראל נגד עמרם גריב

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 73756-12-20 מדינת ישראל נ' גריב

לפני	כבוד השופט איתן כהן
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	עמרם גריב

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר הליך הוכחות בהפרעה לעובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288א(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

עובדות כתב האישום שבהן הורשע הנאשם בהכרעת הדין

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 18.05.2020 בשעה 08:22 או בסמוך לכך, באתר בנייה "מצפה החורש" ברמת בית שמש, מנע הנאשם אשר שימש כמנהל עבודה באתר, מפועל הבניין עבד צדאם זין (להלן: "**הפועל**") להזדהות לפני עובד הציבור - פקח רשות הטבע והגנים אליסף גוטמן (להלן: "**הפקח**") בכך שדרש מהפקח בצעקות לעזוב את האתר תוך שהוא נצמד אליו; ובכך שבהקשר לדרישת הפקח למסירת פרטי הזיהוי של הפועל, אמר לפועל: "**תעצור אל תיתן לו כלום**".

הנאשם הורשע על שבמעשיו הפריע לעובד הציבור.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה, עו"ד רוני צרפתי עתרה לגזור על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל ולהפעיל במצטבר מאסר על תנאי בן שישה חודשים שתלוי ועומד נגדו כך שסה"כ יוטלו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת התחייבות בסך 4,000 ₪; מאסר על תנאי; התחייבות; קנס; ופיצוי למתלונן. נוסף על כך וכיוון שלא התייצב לדיון, ביקשה לחלט את דמי ההתחייבות בסך 2,500 ₪ שנועדו להבטיח את התייצבות הנאשם לדיון.

בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם; לעברו הפלילי המכביד של הנאשם בעבירות דומות; למאסר המותנה שתלוי ועומד נגדו; ולהתנהגותו התוקפנית בעבר ובמסגרת הדיונים בתיק זה אשר ממנה ניתן ללמוד על מסוכנותו לביטחון הציבור.

אשר למתחם העונש ההולם טענה שזה נע החל ממאסר קצר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. אשר לעונש המתאים בגדרי המתחם טענה שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו העליון. את טיעוניה תמכה ב"כ המאשימה בפסיקה.

4. הנאשם שאינו מיוצג, לא התייצב לדיון ביום 19.07.2022 שבו נשמעו הטיעונים לעונש ועל כן התבקש לטעון את טיעוניו היום. בטיעוניה התייחס הנאשם לעוולות שנגרמו לו לשיטתו מרשויות האכיפה. טיעוניו לא היו ענייניים וממוקדים ולעיתים נקט הנאשם בלשון בוטה והרים את קולו. חרף כל אלה, האזנתי לנאשם בסבלנות ודליתי מתוך טיעוניו את תחושותיו הקשות אשר כפי הנראה עומדות בבסיס התנהגותו ואורח דיבורו.

דיון והכרעה

5. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירה הם ערך ההגנה על אכיפת החוק; ערך ההגנה על שלטון החוק; ערך שמירת הסדר הציבורי; וערך ההגנה על ערכי טבע ונוף.

6. אשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים, מצאתי שזו אינה גבוהה הן בשל חשיבותו היחסית של הדוח שעניינו עשיית צרכים בשטח ציבורי והן בשל כך שחרף ההפרעה, בסופו של יום נרשם דוח לחובת הפועל.

7. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, הצדדים לא הגישו ואף לא נמצאו במאגרים פסקי דין הנוגעים לאירועים דומים כיוון שבדרך כלל לא מוגשים כתבי אישום שעניינם הפרעה לעובד ציבור כעבירה יחידה. משום כך, גזרתי גזרה שווה בשינויים המחויבים, מפסקי דין שעניינם הפרעה לשוטר. בחינתם של אלה העלתה שבתי המשפט נוהגים לגזור עונשים במנעד רחב שבין מאסר על תנאי ועד למאסר בדרך של עבודות שירות לצד עונשים נלווים.

ראו למשל את פסקי הדין שלהלן:

רע"פ 4666/19 פלוני נגד מדינת ישראל (10.07.2019); רע"פ 1961/11 שעבאן נגד מדינת ישראל (10.03.2011); ע"פ 47572-01-18 מדינת ישראל נגד פרנקל (08.01.2019); ע"פ (י-ם) 10940-09-17 מדינת ישראל נגד סרוסי (21.01.2018).

8. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לכך שהנאשם הפריע לפקח שאכף את החוק בהקשר לשמירת הניקיון בגן לאומי; לכך שהנאשם נושא באחריות המלאה למעשה שעשה; לכך שהמעשה נעשה לעיניי אחרים באופן שהעצים את הפגיעה בסמכותו של הפקח; ולכך שמדובר במעשה ספונטני ולא מתוכנן.

9. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, ולאחר שקלול כל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה, מצאתי שמתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה נע בין מאסר על תנאי ועד לעונש בן מספר חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות לצד עונשים נלווים.

10. לא מצאתי שקיימים במקרה זה שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

11. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, התחשבתי בחלופי הזמן שבמהלכו לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים; ובכך שהנאשם לא הבין את הפסול שבמעשהו ועדיין מצדיק אותו.

12. עוד זקפתי לחומרה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם בעבירות ממין העניין.

בשנת 2019 הורשע בהפרעה לעובד ציבור, איומים (2 עבירות), והפרת הוראה חוקית, ונדון למאסר בפועל לתקופה בת 3 חודשים בעבודות שירות שכלל הפעלת מאסר על תנאי בן שלושה חודשים בחופף, לצד מאסר על תנאי בן 6 חודשים, התחייבות, ופיצוי.

בחודש אוקטובר שנת 2017 הורשע בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והעלבת עובד ציבור, ונדון למאסר על תנאי, והפעלת התחייבות בסך 2,000 ₪.

בחודש ספטמבר שנת 2017 הורשע באיומים ונדון למאסר בפועל בן 126 יום ומאסר על תנאי.

בשנת 2016 הורשע הנאשם בהפרעה לעובד ציבור (2 עבירות), הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, וניסיון לתקיפת עובד ציבור, ונדון למאסר על תנאי והתחייבות.

בין השנים 2003 ועד 2014 הורשע הנאשם ארבע פעמים, בריבוי תיקים, על עבירות שעניינם אלימות במשפחה, אלימות, עבירות נגד עובדי ציבור, עבירות נגד שוטרים, הפרת הוראה חוקית, התנהגות פרועה במקום ציבורי, מעשה מגונה בפומבי, ואיומים.

13. בת"פ 61187-09-17 של בית משפט השלום בפתח תקווה מיום 19.02.2019, נגזרו על הנאשם, בין היתר, מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מהעבירות שבהן הורשע; והתחייבות בסך 4,000 ₪ למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה מהעבירות שבהן הורשע.

עם הרשעתו של הנאשם בתיק זה, הפך המאסר המותנה לבר הפעלה וכך גם יש להפעיל את ההתחייבות.

14. בהתאם לסעיף 55 לחוק העונשין יש להורות על הפעלת מאסר על תנאי מקום שבו עבר הנאשם עבירה נוספת במהלך תקופת התנאי.

15. על פי סעיף 56 לחוק העונשין ניתן להורות על הארכת התנאי מטעמים שירשמו אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהא זה צודק להפעילו.

16. לאחר שנדרשתי לכל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה, מצאתי שאם אדון את הנאשם למאסר ואף בעבודות שירות, יסתיים התיק בגזר דין שעומד בדיספרופורציה לחומרת המעשה. הדברים אמורים אף שהרציונל העומד

בבסיס הפעלת מאסר על תנאי הוא מיצוי הדין עם הנאשם בתיק קודם.

נימוק אחר נוגע לחשש שאם יגזר על הנאשם עונש מאסר ממושך, יכרת מטה לחמו והוא יוותר חסר פרנסה, מה שיוביל להידרדרות במצבו ולפגיעה באינטרס הציבורי כתוצאה מכך. על פי התרשמותי, פרנסת הנאשם מהווה עוגן משמעותי בחייו וכל פגיעה בעוגן זה תערער את יציבותו. מפלט ההרשעות הקודמות שהגישה המאשימה שכלל גם את פלט תיקי המב"ד, עולה שמאז פתיחתו של תיק זה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים כך שיש רגליים לתקווה שהנאשם נוטה כיום להתרחק מעימותים עם אוכפי החוק.

נימוק נוסף נוגע לשורת הכשלים בהתנהלות המאשימה בתיק זה אשר פורטו בהרחבה בסעיף 2 להכרעת הדין והיה בהם משום הכבדה על הגנת הנאשם. כך למשל נכתב בהוראת החיקוק בכתב האישום שהנאשם מואשם בעבירה לפי סעיף 288א(1) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין (סעיף הניסיון) בעוד שמפרק העובדות עלה שמיוחסת לנאשם עבירה מושלמת ולא עבירת ניסיון. יש לציין שעיון בפלט ההרשעות הקודמות של הנאשם מעלה שעבירה של ניסיון להפרעה לעובד ציבור היא שיוחסה לנאשם עוד משלב פתיחת התיק. המאשימה לא טרחה לתקן את כתב האישום למרות שההליך נפרש על פני 10 דיונים לרבות דיוני הוכחות. כיוון שהעבירות שמפעילות את המאסר המותנה ואת ההתחייבות הן עבירות מושלמות, הרי שאם היה הנאשם מודה בהוראת החיקוק כמות שהיא (עבירת ניסיון), לא ניתן היה להפעיל את המאסר המותנה וההתחייבות. הנאשם לא היה מיוצג ונמנע ממנו הייעוץ המקצועי שהיה דרוש לו. על רקע כל אלה, מחדלי המאשימה העצימו את הפגיעה בהגנתו. מצאתי שיש בנימוק זה להצדיק את המסקנה שאין למצות את הדין עם הנאשם במקרה זה.

17. משנתתי דעתי לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובפרט נוכח הנימוקים דלעיל, הגעתי לכלל מסקנה שיש להאריך את המאסר המותנה שתלוי ועומד נגד הנאשם ולהפעיל את ההתחייבות. כפועל יוצא מכך וכיוון שלא ניתן להאריך מאסר ולהטיל מאסר באותו מעמד, הרי שבליט ברירהימוקם עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם.

18. כיוון שסכום התחייבות שהופעלה הוא גבוה, לא גזרתי על הנאשם קנס מכביד, לא הטלתי רכיב של פיצוי למתלונן ולא חילטתי את כספי ההתחייבות, אלא הסתפקתי בקנס סמלי בלבד.

סוף דבר

19. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות כולן, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א.

מאריך את המאסר המותנה בן ששת החודשים שנגזר על הנאשם במסגרת ת"פ 611187-09-17 של בית משפט השלום בפתח תקווה למשך שנתיים מהיום.

ב. מפעיל את ההתחייבות בסך 4,000 ₪ שהוטלה על הנאשם בת"פ 611187-09-17 הנ"ל. הנאשם ישלם את סכום ההתחייבות בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.10.2022 ובכל 1 בחודש בתשעת החודשים העוקבים. אם לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת ההתחייבות לפירעון מידי ותישא הפרשי הצמדה וריבית מיום התשלום המיועד ועד ליום התשלום המלא בפועל.

ג. קנס בסך 700 ₪ או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.12.2022.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו אלול תשפ"ב, 11 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.